

Kurdisztán hasznos hülyéi

2019 november 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szentesi Zöldi László parádés írása!

Húsz éve ismerem kurdokat. Jártam a Newroz ünnepségükön, sokat beszélgettünk, politizáltunk, amikor Irakba utaztam, még ajánlólevelet is kaptam tőlük az ország északi tartományába (ennek nagy hasznát is vettem).

A kurd a világ legtársatlanabb nemzete. Csak magukra számíthatnak, pártfogójuk nincsen, a világpolitikában jobbára sakkoznak velük, és nem bátyák, nem vezérek, leginkább gyalogok. A történelem azonban nem ismeri a sajnálkozás fogalmát: ha 30 millió embernek máig nincs állama, annak bizonyosan oka van. Vagy az államszervezői képességek hiányoznak, vagy a szükséges nemzeti minimumot nem sikerül kialakítaniuk a több országban szétszórt nemzetrészek között.

Bárhogy is álljon a helyzet, a kurdok kizárólag hivatkozási alapként léteznek a világpolitika boszorkányműhelyeiben, sokan szívesen szóba hozzák őket, amikor a pecsenyájukat sütögetik, de igazából egy szalmaszálát sem tesznek keresztbe értük.

Derűtséggel követem, hogy most, amikor a török hadsereg lecsapott Szíriában, hogyan indultak be olyanok kurdügyben, akiknek lövésük sincsen, hogy eszik-e vagy isszák a helyi politikát. Most mindenki roppant humanista. Megfenyegetik a törököket, hogy majd így lesz, meg úgy lesz. Embargóról, elszigetelésről álmodoznak, nemzetközi kötelezettségrel és befagyasztott uniós tagfelvétellel kárálnak.

A külpolitika és diplomácia iránt érdeklődők mindig elárulják magukról, hogy amatőrök vagy realisták. Akinek egy-egy nemzetközi konfliktusban muszáj állást foglalni, és a leginkább morális indítékok alapján, holtbiztosan amatőr. Az ilyen ember lelkesen beszopja a különféle propagandaanyagokat, nem lévén képes önálló gondolkodásra. Aki azonban tényként fogadja el, hogy egy-egy válsághelyzet csakis az érdekek érvényesítéséről szól, és ebben a világ valamennyi országa kíméletlen és maximalista, akinek nincsenek kedvencei, és csakis a saját (esetünkben a magyar) érdeket nézi, nos, azt hívják realistának.

A mostani szíriai-török-kurd ügynek az első számú tanulsága európai nézőpontból, hogy ha megfizetsz valakit, ne rödd fel neki, ha olykor véres a keze. Az unió nyíltan és önként felbérelte Törökországot, hogy tartsa vissza a menekültáradatot. Tette mindezt azért, mert önmaga már nem képes a saját védelmére, meghívólevelet küld a harmadik világnak, de aztán visszatartja az áradat egy részét csendes barátjával. Az Európai Unió nagyjai (Merkel, Macron és a többiek) a legundorítóbb nyugati hagyományt követik, amikor a piszkos munkát megfizetik a sikátorban, de kint, a napfényen már erkölcsi leckéket adnak, mintha éppen semmi közük nem volna a történetekhez.

Pedig van. És Törökország elvégzi a munkát. Nem önként, nem dalolva, nem a nyugati civilizációért (amely, ismétlem, degenerációs bakugrással már képtelen az önvédelemre), hanem rengeteg pénzért. És Erdogan nem a legrosszabb, ami Európával történhet. A hatalmas történelmi kísérletnél, amely a kemáli szekularizált állam lebontásával a régi, természetes hagyományok felé fordítja az országot, van sokkal rosszabb. Például ha Törökországban végleg elillan a világiasság, már a vaskezű Erdogan sincs, és elretör az iszlám fundamentalizmus. Mint 1979, az iráni forradalom győzelme óta tapasztalhattuk, egy efféle fordulatnak beláthatatlan világpolitikai és regionális következményei lennének.

De nem, mi nem gondolkodunk, mi csak érzünk. Illetve érezni próbálunk. Kliséket, emocionális érveket szegezünk szembe a legkeményebb realitásokkal.

Mert ugye, lássuk csak: joga van Ankarának a saját biztonsága érdekében létrehozni a 30 kilométeres sávot a török-szíriai határon? Természetesen. Járna autonómia, valamiféle öngazgatás 20 millió törökországi kurdnak? Természetesen. Joga van kormányoznia országát Aszad elnöknek? Természetesen.

Igen, az élet ilyen bonyolult. Az pedig nem eshet meg, hogy mindenki igazsága érvényesül. A játszma vége, hogy az erősebb legyőzi a gyengét, és igen, az ENSZ és a világ más bábszínházainak szemé láttára.

Ha ehhez még hozzávesszük, hogy amerikaiak, oroszok, izraeliek, kínaiak egyaránt tolonganak a térség politikai, gazdasági, titkosszolgálati világában, hogy hídfőállásokat szerezzenek az osztozkodásnál, hogy megelűzzék egymást – akkor nagyon le kell csendesítenünk magunkban a könyvszagú humanistát. Ez ugyanis háború és politika, nem morális egyszeregy.

Aki harc helyett moralizál, elveszíti magát. Figyelmeztet? Jel, hogy 2019-ben mindenki készen áll érdekei

megvédésére a szegény, elhülyült Európa kivételével.

Az Európai Unió kenyérrel és sóval, valamint frappáns okítással vesz részt a török-kurd-szír háborúban. A világ összes okostojása, aki nem látott még sem háborút, sem kurdokat, sem fegyvereket, akinek fogalma sincs, hogy néz ki egy nemzetközi tárgyalás, és alapvetően semmiért nem vállal felelősséget – nos, nekünk itt, Európában ezek, az ingyentanácsokat osztogató humán értelmiségiek tobzódnak.

Magyarországon szerencsére még nem. És adja Isten, hogy a magyar érdeken kívül ne legyünk tekintettel semmire, csak amire nagyságunk, súlyunk és adottságaink hiánya olykor rákényszerít bennünket.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló